

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalget

Sagsnr.
2017-1284

Doknr.
454206

Dato
17-03-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 24. februar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 267 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 267:

"Ministeren bedes redegøre for lovligheden af at anvende sociallovgivningens bestemmelse om tvangsfjernelse af børn målrettet med henblik på afstraffelse af forældrene, som det er tilfældet i Odense Kommune. Ministeren bedes forholde sig til, om formålet om afstraffelse af forældrene er i overensstemmelse med lovgivningens krav om barnets tarv, samt om ministeren principielt mener, at sociallovgivning bør anvendes som straf mod personer mistænkt eller dømt for kriminalitet, og om ministeren mener, at socialrådgiverne i kommunerne er uddannet til at vurdere, hvorvidt forældre er kriminelle eller ej? Der henvises til artiklen "Odense vil tvangsfjerne kriminelles børn: Dårlig idé, mener Red Barnet" bragt på tv2fyn.dk den 23. februar 2017."

Svar:

Der er tale om en meget indgribende beslutning, når man fjerner et barn eller en ung fra sine forældre, og der er tale om en særligt indgribende beslutning, når det sker uden forældrerens samtykke. Der er derfor også stramme kriterier for, i hvilke tilfælde og hvordan sådanne afgørelser kan træffes, der både skal sikre barnets eller den unges bedste såvel som barnets eller den unges og forældrenes retssikkerhed.

Det følger således af servicelovens § 58, at der alene kan træffes tvangsmæssig afgørelse om at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet, når der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade. Der er altid tale om en konkret vurdering i den enkelte sag, hvor kommunen skal tage hensyn til såvel barnets eller den unges øjeblikkelige tilstand som til de fremtidige opvækstbetingelser.

En anbringelse kan dels begrundes i barnets eller den unges forhold. Det kan for eksempel være på grund af kriminel adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge eller andre adfærds- eller tilpasningsproblemer. En afgørelse kan også begrundes i forældrenes forhold, hvis forældrene ikke formår at give barnet eller den unge tilstrækkelig omsorg eller sikrer barnet eller den unge den nødvendige behandling. Der kan for eksempel være tale om manglende evne til at sætte sig ind i barnets eller den unges behov eller en adfærd fra forældrerens side, der udelukkende er styret af pågældendes egne behov.

En tvangsmæssig anbringelse uden for hjemmet kan ikke anvendes som en sanktion over for forældrene, men alene med henblik på at sikre barnets eller den unges sundhed og udvikling.

Afgørelsen kan alene træffes af kommunens børn og unge-udvalg, der består af to pædagogisk-psykologisk sagkyndige, to medlemmer, der er valgt af og blandt kommunalbestyrelsen og en byretsdommer. Børn og unge-udvalgets afgørelse kan påklages til Ankestyrelsen, og Ankestyrelsens afgørelse kan herefter indbringes for domstolene. Der er adgang til gratis advokatbistand under hele sagens behandling.

Jeg mener, at de nuværende regler, hvorefter der tages udgangspunkt i barnets eller den unges bedste, er fornuftige.

Med venlig hilsen

Mai Mercado